

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI

DECIZIA NR. 23
din 13.03.2008

privind soluționarea contestației formulată
de **S.C.S.R.L.**,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului sub nr.din 19.02.2008

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului a fost sesizată de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamaleprin adresa nr.din 18.02.2008, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 19.02.2008, cu privire la contestația formulată de **S.C.S.R.L.** din localitatea

S.C.S.R.L. contestă Declarația vamală de punere în liberă circulație nr.31.01.2008, privind suma totală delei, reprezentând:

-lei TVA;
- lei amenzi.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art.205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C.S.R.L. contestă Declarația vamală de punere în liberă circulație nr.31.01.2008 pe motiv că a fost obligată să plătească taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, avându-se în vedere valoarea totală de intrare a mașinii deeuro și nu valoarea reziduală deeuro, ceea ce ar fi însemnat să plătească doar suma delei, încălcându-se dispozițiile art. 27 pct. 4 din O.G. nr. 51/1997.

Societatea susține că aprobarea de la firma de leasing pentru modificarea mașinii i-a parvenit pe data de 14.01.2008 și a depus acest act la vamă.

Totodată, precizează că potrivit art. 27 pct. 5 din O.G. nr. 51/1997, „termenul în cadrul căruia bunurile urmează să fie restituite sau să primească o nouă destinație vamală este cel convenit între părți prin contractul de leasing, dar nu poate fi mai mare de 7 ani de la data introducerii în țară a bunului”, iar mașina a fost introdusă în țară în februarie 2006.

II. Prin Declarația vamală de punere în liberă circulație nr.31.01.2008, prin care a fost încheiat regimul de admitere temporară cu exonerare de la plata drepturilor de import acordat de Biroul vamal cu Declarația vamală nr./10.02.2006, s-a stabilit că pentru microbuzul marca, serie șasiu, societatea**S.R.L.** datorează o taxă pe valoarea adăugată în sumă de lei, din care societatea contestă suma delei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele :

Referitor la suma delei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe dacă taxa pe valoarea adăugată aferentă mijlocului de transport se stabilește pe baza valorii totale de intrare sau pe baza valorii reziduale a acestuia, în condițiile în care societatea a schimbat destinația bunului, din autoutilitară de transport marfă în microbuz transport persoane.

În fapt, prin Declarația vamală de punere în liberă circulație nr.31.01.2008, societatea încheie regimul de admitere temporară cu exonerare de la plata drepturilor de import, acordat de Biroul vamal cu Declarația vamală nr./10.02.2006, în baza Autorizației de admitere temporară nr./10.02.2006 și a Contractului de leasing nr.01.02.2006, pentru un mijloc de transport marca, serie șasiu, introdus în țară de societatea**S.R.L.**, cu termen de încheiere a operațiunii la data de 10.02.2008, stabilind că datorează o taxă pe valoarea adăugată în sumă de lei, din care societatea contestă suma delei.

În urma controlului documentar al Declarației vamale nr.31.01.2008, s-a constatat că mijlocul de transport ce a făcut obiectul regimului vamal economic de admitere temporară cu exonerare totală de la plata drepturilor de import, introdus în țară la data de 01.02.2006, a fost modificat din autoutilitară pentru transport marfă în microbuz pentru

transport persoane, fără aprobarea prealabilă a autorității vamale și a finanțatorului.

În drept, la art. 28 din Ordonanța Guvernului nr. 51 / 1997, republicată, privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, aplicabilă la data introducerii bunurilor în țară, se prevede că:

„(1) Bunurile mobile care sunt introduse în țară de către utilizatori, persoane fizice sau juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu societăți de leasing, persoane juridice străine, se încadrează în regimul vamal de admitere temporară, pe toată durata contractului de leasing, cu exonerarea totală de la obligația de plată a sumelor aferente drepturilor de import, inclusiv a garanțiilor vamale.”

La art. 660 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707/2006, se prevede că:

„(1) Operațiunile pentru care s-au depus declarații vamale sub regimul prevăzut în reglementările vamale anterioare prezentului regulament se derulează și se încheie în conformitate cu acele reglementări.

(2) Autorizațiile emise în temeiul reglementărilor vamale anterioare prezentului regulament își păstrează valabilitatea.

(3) Începând cu data aderării României la Uniunea Europeană operațiunile prevăzute la alin. (1) se încheie potrivit prevederilor cuprinse în Tratatul de aderare aprobat prin Legea nr. 157/2005 [...].”

În anexa nr. 5 din Legea nr. 157 / 2005 - Partea I pentru ratificarea Tratatului, punctul 4 - UNIUNEA VAMALĂ – la alineatele 13 și 19 se prevede că:

„(13) Depozitul temporar și regimurile vamale menționate la articolul 4 alineatul (16) literele (b) - (h) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 care au început înainte de aderare încetează sau se încheie în condițiile legislației comunitare. [...]

(19) Procedurile care reglementează nașterea unei datorii vamale, înscrierea în evidența contabilă și recuperarea ulterioară stabilite în articolele 201 - 232 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 și articolele 859 - 876a din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 se aplică noilor state membre cu respectarea următoarelor dispoziții speciale:

- recuperarea se efectuează în condițiile legislației comunitare.”

La articolul **4 alineatul (16) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992** se prevede că **„Regimul vamal” reprezintă: [...]**
„d) perfecționare activă; [...]
f) admiterea temporară.”

Totodată, la **art. 201 și 204 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992** se prevede că:

„Art. 201

[...]

2. O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.”

Art. 204

1. O datorie vamală la import ia naștere prin:

a) Neexecutarea uneia dintre obligațiile care rezultă, în privința mărfurilor supuse drepturilor de import, din depozitarea lor temporară sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate sau

b) nerespectarea unei condiții care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau acordarea unei rate reduse sau zero a drepturilor de import ținând seama de destinația mărfurilor.”

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că în conformitate cu prevederile Ordinului Ministerului Finanțelor Publice – Autoritatea de Administrare Fiscală - nr. 9988/2006 pentru aprobarea normelor tehnice de completare, utilizare și tipărire a declarației sumare și a documentului administrativ unic, punctului 1 din Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 84 / 2007 pentru aprobarea Măsurilor unitare de aplicare a reglementărilor în domeniul taxelor vamale, taxei pe valoarea adăugată și accizelor datorate în vamă în cazul operațiunilor de leasing aflate în derulare la data aderării, reprezentantul declarantului vamal a completat Declarația vamală nr.31.01.2008 și a calculat taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei la valoarea de intrare a bunului deeuro.

În urma controlului documentar al Declarației vamale nr.31.01.2008, în conformitate cu articolul 90 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, art. 170 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707/2006, cu modificările și completările ulterioare, și art. 68 din Codul vamal comunitar s-a constatat că din cartea de identitate a vehiculului nr.rezultă că autoutilitara, care a făcut obiectul regimului vamal economic de admitere temporară cu exonerare totală de la plata drepturilor de import, în baza Autorizației de admitere temporară nr./10.02.2006 și a Contractului de

leasing nr.01.02.2006, cu Declarația vamală nr./10.02.2006, a fost modificată din autoutilitară pentru transport marfă în microbuz pentru transport persoane, fără aprobarea prealabilă a autorității vamale și fără acordul finanțatorului.

Potrivit art. 157 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României **„Regimul de admitere temporară permite utilizarea pe teritoriul vamal al României, cu exonerarea totală sau parțială de drepturi de import și fără a fi supuse măsurilor de politică comercială, a mărfurilor străine destinate reexportului, fără să fi suferit vreo modificare în afara deprecierei normale datorate utilizării lor.”**

Din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă că bunul a fost modificat din autoutilitară pentru transport marfă în microbuz transport persoane, aceasta nereprezentând o depreciere normală datorate utilizării.

Modificarea mijlocului de transport care a făcut obiectul Declarației vamale nr./10.02.2006, din autoutilitară pentru transport marfă în microbuz pentru transport persoane, fără aprobarea prealabilă a autorității vamale a condus la nerespectarea prevederilor art. 108 alin. (4) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, unde se precizează că: **„(4) Titularul autorizației este obligat să informeze autoritatea vamală asupra tuturor elementelor survenite după acordarea autorizației care pot influența menținerea acesteia sau condițiile de utilizare a acesteia.”**

Operațiunile de modificare au fost efectuate fără respectarea dispozițiilor legale și se încadrează în categoria celor de perfecționare activă, prevăzute la **art. 134 alin. (4) din Legea nr. 86/2006** privind Codul vamal al României, unde se stipulează că:

„(4) Prin operațiuni de perfecționare se înțelege:

a) prelucrarea mărfurilor, inclusiv montajul, asamblarea și adaptarea lor la alte mărfuri;”

În conformitate cu prevederile **art. 108 alin. (1) și (3) din Legea nr. 86/2006** privind Codul vamal al României, utilizarea unui regim vamal economic, respectiv atât în cazul regimului de admitere temporară, cât și în cazul regimului de perfecționare activă, este condiționată de eliberarea unei autorizații de către autoritatea vamală.

„(1) Utilizarea unui regim vamal economic este condiționată de eliberarea unei autorizații de către autoritatea vamală.

(2) Autorizația se acordă persoanelor care asigură toate condițiile necesare pentru efectuarea corectă a operațiunilor și când autoritatea vamală poate asigura supravegherea și controlul regimului fără a mai trebui să introducă măsuri administrative disproporționate față de necesitățile economice respective.

(3) Condițiile în care este utilizat regimul respectiv sunt stabilite în autorizație.”

Din cele prezentate se reține că modificarea mijlocului de transport care a făcut obiectul Declarației vamale nr./10.02.2006, din autoutilitară pentru transport marfă în microbuz pentru transport persoane, care reprezintă operațiune de perfecționare activă, fără aprobarea prealabilă a autorității vamale a condus la nerespectarea prevederilor art. 108 alin. (4) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României.

De asemenea, la Declarația vamală de punere în liberă circulație nr.31.01.2008 nu a fost prezentat acordul finanțatorului privind modificările aduse bunului de către utilizator.

Totodată, din declarația pe proprie răspunderedin 07.02.2006, dată la acordarea regimului vamal economic de admitere temporară cu Declarația vamală nr.10.02.2006, se reține că în cazul în care nu sunt respectate prevederile legale privind derularea operațiunii de admitere temporară, privind operațiunile de leasing, societatea este de acord cu aplicarea măsurilor care se impun, inclusiv a plății drepturilor vamale.

Întrucât nu au fost respectate prevederile legale privind derularea regimului de admitere temporară pentru autoutilitara care a făcut obiectul declarației vamale nr.10.02.2006, autoritatea vamală este îndreptățită să încaseze drepturile vamale de import la valoarea de intrare înscrisă în declarația vamală de punere în liberă circulație nr.31.01.2008, în temeiul art. 226 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României și al art. 204 din Codul Vamal Comunitar.

La **art. 226 din Legea nr. 86/2006** privind Codul vamal al României se prevede că:

„(1) Datoria vamală la import ia naștere și prin:

a) neîndeplinirea uneia dintre obligațiile care rezultă, în privința mărfurilor supuse drepturilor de import, din depozitarea lor temporară sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate;

b) nerespectarea unei condiții care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau acordarea unor drepturi de import reduse sau zero, în funcție de destinația lor finală.”

Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 84 / 2007 pentru aprobarea Măsurilor unitare de aplicare a reglementărilor în domeniul taxelor vamale, taxei pe valoarea adăugată și accizelor datorate în vamă în cazul operațiunilor de leasing aflate în derulare la data aderării, în anexa 1 – Măsuri unitare de aplicare a reglementărilor în domeniul taxelor vamale, taxei pe valoarea adăugată și accizelor datorate în vamă în cazul operațiunilor de leasing aflate în derulare la data aderării, se prevăd următoarele:

„1. Pentru mărfurile comunitare ce fac obiectul operațiunilor de leasing efectuate conform art. 27 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se procedează după cum urmează: [...]

1.3. Pentru mărfurile comunitare ce fac obiectul operațiunilor de leasing efectuate conform art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică prevederile art. 161¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal și prevederile pct. 86 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

La art. 161¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se prevede că:

„Operațiuni efectuate înainte și de la data aderării

(1) Prevederile în vigoare, la momentul în care bunurile au fost plasate în unul dintre regimurile suspensive prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1 - 7 sau într-un regim similar în Bulgaria, se vor aplica în continuare de la data aderării, până la ieșirea bunurilor din aceste regimuri, atunci când respectivele bunuri, originare din Bulgaria sau din spațiul comunitar, așa cum era acesta înaintea datei aderării:

- a) au intrat în România înaintea datei aderării; și
- b) au fost plasate într-un astfel de regim la intrarea în

România; și

c) nu au fost scoase din respectivul regim înaintea datei aderării.

(2) Apariția oricăruia dintre evenimentele de mai jos la sau după data aderării se va considera ca import în România:

a) ieșirea bunurilor în România din regimul de admitere temporară în care au fost plasate înaintea datei aderării în condițiile menționate la alin. (1), chiar dacă nu au fost respectate prevederile legale;

b) scoaterea bunurilor în România din regimurile vamale suspensive în care au fost plasate înaintea datei aderării, în condițiile prevăzute la alin. (1), chiar dacă nu au fost respectate prevederile legale;”

Totodată la art. 139 din același act normativ se prevede că:

„Baza de impozitare pentru import

(1) Baza de impozitare pentru un import de bunuri este constituită din valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă taxele vamale, comisionul vamal, accizele și alte taxe, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorate pentru importul de bunuri.”

Având în vedere că nu au fost respectate prevederile legale privind derularea regimului de admitere temporară pentru autoutilitara care a făcut obiectul Declarației vamale nr.10.02.2006, autoritatea vamală este îndreptățită să încaseze drepturile vamale de import la valoarea de intrare înscrisă în declarația vamală de punere în liberă circulație nr.31.01.2008, drept pentru care urmează **a se respinge** contestația formulată pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, **ca neîntemeiată.**

1. Referitor amenda în sumă de lei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, în condițiile în care soluționarea amenzilor nu intră în competența sa materială.

În fapt, S.C.S.R.L. contestă și procesul verbal de contravențiedin 31.01.2008, pentru amenzile în sumă totală de lei, aplicată de organele vamale în urma verificării efectuate.

În drept, art. 209 alin. 1 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, prevede:

„(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală se soluționează după cum urmează:

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 500.000 lei (RON), se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal sau, după caz, de către organul fiscal stabilit la art. 33 alin. (3);”

De asemenea, la art. 223 din același act normativ se prevede că: **„Dispozițiile prezentului titlu se completează cu dispozițiile legale referitoare la regimul juridic al contravențiilor.”**

Având în vedere aceste prevederi legale, plângerea îndreptată împotriva amenzilor contravenționale intră sub incidența prevederilor art. 32 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, act normativ care constituie dreptul comun în materie de contravenții, unde se precizează:

„(1) Plângerea însoțită de copia de pe procesul-verbal de constatare a contravenției se depune la organul din care face parte agentul constatator, acesta fiind obligat să o primească și să înmâneze depunătorului o dovadă în acest sens.

(2) Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimit de îndată judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.”

La art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor se prevede că:

(1) Sancțiunile contravenționale sunt principale și complementare.

(2) Sancțiunile contravenționale principale sunt:

a) avertismentul;

b) amenda contravențională; [...]

(3) Sancțiunile contravenționale complementare sunt:

a) confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții;”

Față de dispozițiile imperative ale legii se reține că pentru acest capăt de cerere contribuabilul are deschisă calea acțiunii în instanța judecătorească.

În consecință, se va transmite capătul de cerere privind amenda în sumă de lei Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamalepentru a-l înainta judecătoriei competente, întrucât organul de soluționare din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului nu are competența materială de soluționare, potrivit art. 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 28 din Ordonanța Guvernului nr. 51 / 1997, republicată, privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, art. 660 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707/2006, anexa nr. 5 din Legea nr. 157 / 2005 - Partea I pentru ratificarea Tratatului, art. 4 alineatul (16) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992, art. 201 și 204 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992,

art. 108 alin. (1), (3) și (4), 134 alin. (4), 157 și 226 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 84 / 2007 pentru aprobarea Măsurilor unitare de aplicare a reglementărilor în domeniul taxelor vamale, taxei pe valoarea adăugată și accizelor datorate în vamă în cazul operațiunilor de leasing aflate în derulare la data aderării, art. 161¹ și 139 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 209 alin. 1 lit. c) și 223 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, art. 5 și 32 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, coroborate cu prevederile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

DECIDE :

- **Respingerea** contestației formulate de **S.C.S.R.L.** împotriva Declarației vamale de punere în liberă circulație nr.31.01.2008, privind suma **.....lei** reprezentând taxă pe valoarea adăugată, **ca neîntemeiată.**

- **Transmiterea** capătului de cerere privind **amenda contravențională în sumă de lei** Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale, pentru a proceda conform celor legale, întrucât organul de soluționare competent constituit la nivelul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului nu are competența materială de soluționare.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

Datorie vamala:

- Regimul de admitere temporară cu exonerarea totală de la plata taxelor vamale de import - condiții ce trebuie îndeplinite pentru ca mărfurile să poată beneficia de acest regim

- art. 157, 226 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României

Procedură: - amenzi, competență de soluționare

- art. 209 și 223 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală